

Bayer Zsolt: Levél Mesterházy Attilának

2013 november 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Ennek a néhány sornak minden állítása hazugság. Méltánytalan hazugság. Semmi szükség arra, hogy ön Gyurcsány Ferenc szintjére süllyedjen. Inkább utazzon Varsóba, és kutassa a magyar emlékeket. Utána töprengjen el azon, vajon a romániai zsidóságot kiirtó Antonescu marsallnak miért lehet annyi szobra szerte Romániában. Azért miért nem ?rjöng senki sem?

Elnök Úr!

Varsó egyik külvárosában, pontosabban a Bieloleka kerületben áll egy emlékm?. Vörös márványból készült háttér el?tt bronzalak ül: O'sváth László. Kolozsvárott végezte jogi tanulmányait, majd a Belügyminisztérium köztisztvisel?je lett. 1938-ban ? kapta az egyik legfontosabb feladatot: a menekültek befogadásának, ellátásának, Nyugatra menekítésének megszervezését. A varsói emlékm? felirata így hangzik:

„A magyar–lengyel történelmi barátság elkötelezettje, több mint 130 ezer lengyel menekült befogadásának, ellátásának és Nyugatra segítésüknek megszervez?je 1939 és 1943 között, szembeszállva a széls?jobb és a széls?bal er?ivel. A közép-európai kereszténydemokrácia megújulásának hirdet?je. Emlékm?vén keresztül fejezi ki a lengyel nemzet köszönetét mindazoknak, akik a lengyel menekültek megmentését el?mozdították."

És ezután 35 név olvasható azon az emlékm?vön, vörös márványba vésve. Többek között ezek a nevek: Antall József, Esterházy János, Horthy Miklós, Kállay Miklós, Keresztes-Fischer Ferenc, Kudar Lajos, Teleki Pál, Serédi Jusztinián. Ha Magyarországon állítanának fel egy ilyen emlékm?vet, összeülne az ENSZ Biztonsági Tanácsa, porokat szedne rettenetes felháborodásában a Zsidó Világkongresszus, és önök, Elnök úr, szintúgy mélységesen fel lennének háborodva. Még hogy emlékm? örökítse meg Kállay Miklós nevét!

Aki miniszterelnök volt 1942 márciusától egészen 1944 márciusáig, az ország megszállásáig és a nyilas puccsig? Hiszen akkor csak náci lehet, ugye? Vagy Keresztes-Fischer! Aki belügyminiszter volt a Károlyi-, Gömbös-, Imrédy-, Teleki-, Bárdossy- és Kállay-kormányokban? Hát ez meg micsoda nácifajzat, igaz, Elnök úr? Hát ez az alak személyesen irányította a politikai rend?rséget, és volt képe ahhoz is, hogy a nyilasok mellett a kommunisták ellen is keresztes háborút vívjon! Mit számít, hogy amúgy a német megszállás után Mauthausenbe hurcolták. A lényeg, hogy a háború után a magyar kormány háborús b?nösként akarta elítélni, csak az „imperialisták" nem adták ki, így ágyban, párnák közt halhatott meg Bécsben. Hát Kudar Lajos?! Az meg csend?r alezredes volt! Miképpen lehetséges egy csend?r alezredes nevét márványba vésni és példaképül állítani az utókornak? Ráadásul „ezt a Kudart" Horthy avatta vitézzé. S nem átallott 1942-ben az Államvédelmi Központ helyettes vezet?je lenni.

Igaz ugyan, hogy Kudar Lajos csend?r alezredes hamis okmányokkal látta el a politikai üldözötteket, akik így menekültek meg a Gestapo és az SS el?l; igaz, hogy a nyilas hatalomátvétel után fegyveres er?vel akadályozta meg, hogy a nyilas állatok a védett házakból hurcolják el a zsidókat; igaz ugyan, hogy el?re értesítette a letartóztatandó személyeket, hogy azoknak legyen idejük és lehet?ségük elmenekülni. Aztán a Nemzeti Számonkér? Szék pribékjei elhurcolták, és a németek 1945 februárjában agyonl?tték. De akkor is csend?r volt! A háború után a kommunisták el is vették özvegyét?l a járadékot, s?t kitelepítették. És én tartok t?le, Elnök úr, hogy ön még mindig „onnan” szedi történelmi ismereteit…

Aztán itt ez a Teleki. Ez is olyan „gyanús alak”, ugye, elnök úr? Cserkész is volt, miniszterelnök is volt „azokban az id?kben”, szinte lúdb?rözik az ember háta. Nem csoda, hogy önök és a hazai „liberálisok” megakadályozták szobrának felállítását a f?városban, és Teleki emlékezetét Boglárra szám?zték. De tudja, mit, Elnök úr? Teleki jó helyen van ott! Mert Bogláron gyakran találkozhat Serédi Jusztinián szellemével. Annak a magyar hercegprímásnak a szellemével, aki Vácott és Bogláron általános iskolát, gimnáziumot és kollégiumot alapított a lengyel menekültek gyermekeinek, illetve a Lengyelhonból érkez? árváknak. És tudja, kik voltak zömében azok az árvák, Elnök úr? Lengyel zsidók gyerekei. Zsidó gyerekek ezrei leltek menedéket Magyarországon, Elnök úr.

Horthy Magyarországán. Id?sebb Antall József menekültügyi kormánybiztos pedig kiadott egy körlevelet minden magyar közigazgatási szervnek, ezzel a szöveggel: „Magyarországon nincsenek lengyel zsidók, csak lengyel menekültek!” Nem tudom, érti-e az Elnök úr… Úgyhogy elmondom ezt is: Serédi Jusztinián és Glattfelder Gyula csanádi püspök már 1938-ban az els? zsidótörvény parlamenti vitájában elítélte a zsidók kollektív büntetését. És Serédi tudtával és támogatásával rengeteg lengyel zsidó nyert menedéket magyar kolostorokban. Tudja, Elnök úr, ez a „klerikális reakció”. Horthy Magyarországán, amir?l Ungváry Krisztián így nyilatkozott a Die Weltnek új könyve megjelenése kapcsán:

„– Ön nagyon plasztikusan írja le, hogyan vettek fel elszegényedett parasztok tömegesen minimális hiteleket uzsorásoktól heti 10 százalékos kamatra, és hogyan vonszolták ?ket bíróság elé fizetésképtelenség miatt és tették nincstelenné mohó ügyvédek. Az uzsorások és az ügyvédek mind zsidók voltak, az áldozatok többnyire magyarok. Áldozatként nem kellett az embernek szükségszer?en antiszemitává válnia?

– Ilyen körülmények között nagyon nehéz volt nem rasszistává lenni. Ennek bizonyos képzettségi szint lett volna az el?feltétele, amellyel ezek az emberek nem rendelkeztek. Sajnos a természetes reflex az, hogy az embereket a küls? attribútumok szerint ítélik meg, és zsidónak élték meg azt, aki a hitelt adta, még akkor is, ha esetleg nem is volt az. Az átlagember számára túlságosan nagy kihívás volt – és ma is az –, hogy e mögé a kategorizálás mögé nézzen.”

Mindez nem ad felmentést a szörny? b?nökre – de azért el?bbre jutnánk, ha ezt is meg lehetne vitatni. De addig is, Elnök úr, ez Horthy Magyarországa. Ezek Horthy miniszterelnökei, belügyminiszterei, ez Horthy csend?r alezredese, hercegprímása. És a lengyelek tudják ezt. És nem felejtik. Jó, ha magyar emlékezetet, magyar múltat, magyar históriát kutatunk a lengyelek f?városában. Magyar múltat kutatva, id?t tapogatva térjünk most vissza Varsóba, a Palota térre. Azért, hogy megálljunk a régi várfalnál egy pillanatra, id?sb Antall József emléktáblájánál. Kicsit odébb sétálva pedig az 1944-es varsói felkelés emlékm?ve áll elénk. Döbbenetes látvány az emlékm?vön ez a gyerekember, kezében fegyverrel, fején az ?hozzá képest óriási rohamsisakkal. És ennek az emlékm?nek is van magyar vonatkozása, mégpedig óriási jelent?ség?! Mert bár Magyarország a második világháborúban Németország szövetségeseként harcolt, a Varsó környékén állomásozó magyar honvédcsapatok – a német hatóságok szigorú parancsa ellenére – élelmet és fegyvert juttattak a harcoló lengyel felkel?knek és a lengyel Honi Hadsereg katonáinak. Lengyel Béla és Szabó László f?tisztek tárgyalásokat folytattak a Honi Hadsereg tisztjeivel, és kötelezettséget vállaltak arra, hogy semmiféle harci tevékenységet nem folytatnak a lengyelek ellen, még német parancs esetén sem, illetve engedélyezik a lengyel civilek és felkel? egységek átvonulását a magyar állásokon keresztül.

Megható pillanatai voltak a lengyel–magyar barátságnak azok a vasárnapok is, amikor a magyar katonák és a lengyel lakosság együtt vett részt a miséken.

Mi jórészt elfelejtettük mindezt. Mert elfelejttették velünk, Elnök úr, és elfelejttették önnel is. A lengyelek azonban emlékeznek. Erre is.

Jó mindezt észben tartani. Mert „mélységes mély a múltnak kútja” – és mi itt a második világháború óta e kút kávája körül nyargalászunk, és csak azt látjuk, amit a kommunista történetírás látni engedélyezett nekünk. Semmi mást. Így aztán, amikor önök a „történelem átírása és meghamisítása” miatt panaszkodnak, akkor csak azt a

történelmet féltik, amit önök már átírtak és meghamisítottak. Úgyhogy legyen méltányos, Elnök úr. Ön kiadott egy nyilatkozatot, többek között ez áll benne: „Horthy Miklós mellszobrának avatása a mai politikai kurzus személyikultusz-imádatának egyenes következménye. A mai politikai légkörben egy ilyen gyalázatos rehabilitáció következmények nélkül megvalósítható. A Fidesz tiltakozása álságos: csak azért tiltakozik a szoboravatás ellen, mert attól tart, a külföldi baloldali média antiszemitizmus címén rossz színben tünteti fel ismét Magyarországot.” Elnök úr!

Talán, egyszer lesz lehet?ség értelmes szóváltásra minderr?l. Már ha fontos ez egyáltalán…

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

Ajánló